

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **V. H.**, zastoupený JUDr. Vratislavem Vlčkem, advokátem se sídlem U Roháčových kasáren 1555/10, Praha, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje** se sídlem Zborovská 81/11, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 15. 10. 2025, č. j. 50 A 21/2024-50,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2024, č. j. 124314/2024/KUSK/MAU; tímto žalovaný zamítl odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Městského úřadu Nymburk (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 15. 8. 2024, č. j. MUNYM-070/57184/2024/Vos, kterým byl stěžovatel shledán vinným ze spáchání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se dopustil z nedbalosti tím, že dne 10. 4. 2024 v 11:17 hodin v obci Nymburk na ulici Okružní poblíž domu č. 2076 řídil motorové vozidlo značky Škoda Fabia reg. zn. X rychlostí 68 km/h (resp. 65 km/h po odečtení odchylny) a překročil tak nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 15 km/h, čímž porušil obecnou povinnost řidiče podle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a dále paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Správní orgán I. stupně při zjišťování skutkového stavu vycházel především ze záznamů o měření rychlosti poskytnutých dopravní policií, současně vyslechl jako svědka i zasahujícího policistu nprap. L. K.; nepřisvědčil stěžovatelově klíčové námitce, že by fotografie registrační značky pořízená měřícím

zařazením byla nečitelná a že by výsledek měření nemohl být použit jako důkaz o spáchání přestupku.

[2] Stěžovatel v **žalobě** namítal, že před správními orgány upozorňoval na nečitelnost registrační značky na fotografii ze záznamu o přestupku, na které je vidět záměrný kříž a kterou považuje za hlavní. Dle jeho názoru musí být registrační značka měřeného vozidla bezpodmínečně čitelná právě na tom snímku, na kterém se na měřeném vozidle zobrazuje záměrný kříž. Naproti tomu zbývající dvě fotografie nejsou dle názoru žalobce usvědčujícími důkazy o překročení rychlosti, neboť v době jejich pořízení se již vozidlo nachází na jiném místě a jeho rychlost se nezjišťuje. Žalovaný se nevypořádal s rozhodnutími předloženými stěžovatelem, ve kterých se řešily skutkově obdobné případy, a proto žalovaný porušil § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Dále namítal, že nebyl zjištěný skutkový stav bez důvodných pochybností, pokud nebyl proveden i výsledek druhého zasahujícího policisty, nebylo tak postaveno na jisto, který z nich měření rychlosti provedl. Stěžovatel nesouhlasil se závěrem žalovaného, že policistu bylo třeba obecně považovat za věrohodného svědka.

[3] **Krajský soud** neshledal žalobu důvodnou. V odůvodnění rozsudku odkázal na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, ze které vyplývá, že pokud proběhlo měření rychlosti zařízením s vydaným osvědčením ve smyslu § 7 odst. 1 vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 262/2000 Sb., kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel a měření, které je zároveň platné, má se za to, že výsledek měření je správný, není-li prokázán opak. Proto i když důkazní břemeno v přestupkovém řízení nese jinak správní orgán, v případě předložení výsledků měření z certifikovaného zařízení se důkazní břemeno ve vztahu ke zpochybnění tohoto měření přesouvá na obviněného. Krajský soud uzavřel, že v nynějším případě proběhlo měření rychlosti na měřicím zařízení s platným certifikátem a bylo rovněž prováděno osobou disponující osvědčením pro provádění měření. Krajský soud měl shodně s žalovaným za to, že při hodnocení výstupů z měřicího zařízení se nelze zaměřovat izolovaně jen na fotografii se záměrným křížem a rozostřenou registrační značkou, ale je potřeba jej hodnotit ve spojitosti s i ostatními fotografiemi na pořízeném záznamu, na nichž sice chybí záměrný kříž, avšak registrační značka byla dobře viditelná. Krajský soud nepřisvědčil stěžovateli, že za relevantní bylo možné pouze považovat fotografii s červeným záměrným křížem; dále uvedl, že pokud by v záznamu měření byly registrační značky nečitelné, tak je správní orgány nemohly vyhodnotit jako použitelný důkazní podklad, což se stalo v rozhodnutích doložených stěžovatelem. V případě stěžovatele jak správní orgány, tak i krajský soud dospěly k závěru, že registrační značka čitelná byla. Stěžovatele tak bylo možné identifikovat a za protiprávní jednání sankcionovat. Krajský soud uzavřel, že jako osoba, která prováděla měření, byl označen nprap. K., který ve své výpovědi uvedl, že ten den prováděl měření společně se svým kolegou. Věrohodnost zmiňovaného údaje ze záznamu z měření nemůže být zpochybněna či znevěrohodněna pouze na základě skutečnosti, že nprap. L. K. si již nepamatoval přesný okamžik střídání s kolegou. Tento dílčí nedostatek neimplikuje, že by jiný údaj (čas měření a jméno operátora ve vygenerovaném záznamu) neplatil nebo byl nepravdivý. Krajský soud rovněž vyhodnotil jako nepodložené, že by policista, který výsledky měření na policejní služebně stahoval, s nimi jakkoliv manipuloval. Krajský soud potvrdil správnost úvahy žalovaného, že policista je obecně považován za nestranného a věrohodného svědka, neprokáže-li se v konkrétním

pokračování

případě něco jiného, k čemuž odkázal i na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Dle krajského soudu nebyly dány důvodné pochybnosti ohledně správnosti a úplnosti skutkového stavu, tedy nedošlo k porušení zásady materiální pravdy ve smyslu § 3 správního řádu.

[4] V **kasační stížnosti** stěžovatel namítá kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel na stranách 1 až 12 provedl podrobnou rekapitulaci dosavadního správního i soudního řízení, až v bodě 42 na straně 13 předesťel důvody kasační stížnosti. Podle stěžovatele je nutné pro případ, že podmínkou platného měření není čitelná registrační značka měřeného vozidla na fotografii se záměrným křížem, umožnit obviněnému řidiči prověrku fotografií na záznamu o přestupku, které po příslušných úpravách (vystřížení, zvětšení) čitelnou registrační značku vozidla obsahují, tak, aby nebylo pochyb o tom, že takováto fotografie pochází z obrazového záznamu (videozáznamu) pořízeného při měření daného vozidla. Mělo by proto platit, že pokud se mají rozšířit možnosti usvědčení pachatele přestupku v důsledku využití obrazového záznamu pořizovaného určitým typem silničních rychloměrů (laserových přístrojů) oproti jiným typům přístrojů (radarovým, mikrovlnným), které pořizují pouze obrazový snímek měřeného vozidla v okamžiku překročení nejvyšší dovolené rychlosti (resp. rychlosti nastavené na silničním rychloměru) a na nichž musí být registrační značka bezpodmínečně čitelná, musí se odpovídajícím způsobem rozšířit i práva umožňující řádnou obhajobu obviněného o právo na provedení důkazu videozáznamem, který byl při měření pořízen a z něhož byly pořízeny dílčí snímky (fotografie) sloužící jako usvědčující důkaz.

[5] Stěžovatel se domáhal provedení důkazu videozáznamem ze silničního rychloměru v řízení před správními orgány. Tento záznam však nebyl opatřen a proveden k důkazu, ačkoli bylo zjištěno, že Policie České republiky má tento záznam k dispozici, a stěžovatel o jeho opatření žádal již při prvním ústním jednání. Stěžovateli tak bylo znemožněno prověřit fotografie obsažené na záznamu o přestupku, které byly použity jako usvědčující důkaz proti němu.

[6] Dle stěžovatele krajský soud nesprávně vypořádal jeho námitku, která nezněla, že nebyl seznámen s návodem k obsluze (uživatelským manuálem) použitého silničního rychloměru, jak nesprávně dovozuje krajský soud, neboť stěžovatel návod k obsluze k dispozici měl, ale nebyl seznámen s podkladem, z jakého vycházel žalovaný, když učinil závěr, že „*naměřenou hodnotu můžeme považovat za správnou, shodně jako že pokud by v průběhu zpracování výsledků došlo k pochybnostem v hodnotě naměřené rychlosti, zobrazil by měřič rychlosti LTI 20/20 TruCAM II chybové hlášení a všechny naměřené hodnoty vztahující se k měření by byly vymazány...*“ Nešlo o pouhou dílčí argumentaci žalovaného, kterou by nemělo být nutné se z hlediska merita věci zabývat, jak argumentoval krajský soud, který navíc vztáhl tuto argumentaci k návodu k obsluze, který přitom ve věci vůbec nebyl proveden k důkazu. Dle stěžovatele tak krajský soud učinil skutkové závěry na základě skutečností, které ale nejsou obsahem správního spisu a zatížil tak své rozhodnutí vadou pro kterou je nutné jeho rozhodnutí zrušit. Vada řízení dle stěžovatele spočívala především v tom, že nebyl proveden důkaz videozáznamem z měření, jak navrhoval stěžovatel, jelikož na fotografii se zaměřovacím křížem není čitelná registrační značka měřeného vozidla.

[7] Žalovaný ve **vyjádření ke kasační stížnosti** uvádí, že by měla být kasační stížnost odmítnuta pro nepřijatelnost. Stěžovatel opakuje námitky, které už vznesl v žalobě a poskytují minimální polemiku s odůvodněním rozsudku krajského soudu. Žalovaný se s rozsudkem krajského soudu ztotožňuje a považuje jej za zákonný. Stěžejní námitka stěžovatele, že mu nebylo umožněno zhlédnout videozáznam a porovnat fotografie ve spisu s ním, je nepřipustná dle § 104 odst. 4 s. ř. s., jelikož byla poprvé vznesena až v kasační stížnosti. Dle žalovaného stěžovatel opomíjí ostatní důkazní prostředky, které byly ve správním řízení opatřeny; jedná se především o výpověď policisty, který sledoval vozidlo až do jeho zastavení a ztotožnění řidiče. Zřejmým způsobem tak bylo na místě přítomným policistou zaznamenáno, že změřeným vozidlem bylo jen a pouze vozidlo stěžovatele.

[8] **Nejvyšší správní soud** přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozhodnutí krajského soudu (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána oprávněnou osobou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[9] Vzhledem k tomu, že se jedná o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, kasační soud v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. nejprve posoudil, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vyložil již v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná (viz též usnesení NSS ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28). O přijatelnou kasační stížnost se může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.

[10] Stěžovatel sám žádné důvody přijatelnosti v kasační stížnosti nepředestřel a ani Nejvyšší správní soud je neshledal.

[11] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[12] Nejvyšší správní soud především připomíná, že kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví; musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu, nikoli námitkami opakovaně mířit k aktu správního orgánu (viz rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2007, sp. zn. 8 Afs 106/2006, či usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS). Stěžovatel však v převážné míře *de facto* vznáší opakované námitky proti postupu správního orgánu, které byly uplatněny rovněž v žalobě. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem nemůže být „*jakýmsi druhým pokusem ještě jednou a z pohledu stěžovatele lépe uvážit o tomtéž*“ (viz rozsudek NSS ze dne 18. 7. 2019, č. j. 1 Afs 44/2019-41). Nejvyšší

pokračování

správní soud rovněž opakovaně připomíná, že obsah a kvalita kasační stížnosti předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek NSS ze dne 15. 7. 2021, č. j. 1 As 132/2021-30). Na straně jedné, strohá a obecná kasační argumentace vede k vypořádání kasační stížnosti pouze v odpovídající (nízké) míře detailu. Na straně druhé, rozsahově excesivní kasační stížnost má za následek, že se soud při vypořádání kasační stížnosti omezí na podstatu věci a s jednotlivými námitkami se případně vypořádá prostým odkázáním na příslušnou pasáž odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 12. 10. 2021, č. j. 1 Afs 163/2021-52).

[13] Presumpcí správnosti měření u měřicího zařízení se Nejvyšší správní soud ve své judikatuře již opakovaně zabýval (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2008, č. j. 7 As 39/2007-66, ze dne 21. 9. 2015, č. j. 1 As 79/2015-56, ze dne 27. 9. 2016, č. j. 1 As 101/2016-77, ze dne 13. 12. 2017, č. j. 7 As 304/2017-40). Nejvyšší správní soud podotýká, že správní spis obsahoval veškeré podstatné dokumenty; nacházel se v něm ověřovací list č. 8012-OL-70207-24, který byl vydán dne 28. 3. 2024; platnost ověření měřicího přístroje byla do 27. 3. 2025. Nebylo proto třeba provádění dalšího dokazování v tomto smyslu.

[14] S námitkou ohledně čitelnosti registrační značky při měření rychlosti se krajský soud vypořádal v bodech 26 až 32. Krajský soud předně uvedl, že z videozáznamu, kde je vozidlo změřeno rychloměrem, byly vybrány ty nejkvalitnější relevantní snímky, které pak byly použity pro prokázání spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Krajský soud uzavřel, že není pochyb o tom, že na snímcích je zaznamenána jízda jednoho a téhož vozidla, byť pouze na dvou z nich je viditelná i registrační značka. Nejvyšší správní soud se s tímto závěrem zcela ztotožňuje.

[15] Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že si nemohl ověřit z videa, zda se opravdu jednalo o tu jednu inkriminovanou jízdu, ale nepodložil nijak argumentačně, proč by tomu tak být nemělo, případně proč by úřední osoby (policisté) měly potřebu opatřovat snímky i z jiných stěžovatelových jízd, dávat je takto dohromady a neprávem jej obviňovat ze spáchání přestupku, proč by se samy vystavily riziku postihu. Ze snímků je naprosto patrné, že se jedná o jednu pokračující jízdu měřeného vozidla. Nelze přehlédnout, že vozidlo stěžovatele je oranžové barvy a na kapotě má personalizovaný bílý polep, tudíž není lehce zaměnitelné s jiným vozidlem. Dále je zjevné, že silnice na obou fotografiích má stejnou barvu a nachází se u ní rozkvetlé stromy ve stejném vegetačním období. Je zřejmé, že bílé vozidlo jedoucí před stěžovatelem již na druhé fotografii nemůže být v záběru, jelikož oranžové vozidlo je nyní na jeho úrovni, na které toto vozidlo bylo na fotografii se záměrným křížem. Fotosekvence ve spojení s dalšími podklady ve spise plně postačují ke zjištění skutkového stavu, o němž nejsou žádné důvodné pochybnosti; stěžovatel ani neuvádí takové skutečnosti které by objektivně mohly věrohodnost zjištěného stavu věci jakkoliv zpochybnit.

[16] Pořízené fotografie byly primárně určeny k identifikaci vozidla a naměřené rychlosti (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2015, č. j. 8 As 181/2014-53 a ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014-70), proto se na nich mohla projevit i tzv. komprese perspektivy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu

ze dne 5. 1. 2022, č. j. 6 As 144/2020-39), která zkreslí vzdálenosti okolních objektů od vozidla. To však nemá vliv na zákonnost a správnost měření. V souzené věci krajský soud v souladu s judikaturou (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 6. 2020, č. j. 5 As 43/2019-22 a v něm citovaná rozhodnutí) uzavřel, že nic rozumně nenasvědčovalo ani tomu, že by bylo jakkoliv manipulováno s podklady řízení. Úprava fotografií ve smyslu jejich konverze do jiného formátu, aby mohly být založeny ve správním spise a poskytnuty k náhledu, nijak nezpůsobuje nezákonnost správního rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2022, č. j. 1 As 338/2021-35).

[17] Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je pro řízení o přestupku zásadní, zda správní orgány opatří takovou sadu důkazů, z níž lze po jejich řádném zhodnocení učinit závěr o tom, že se obviněný skutku dopustil, a zároveň neexistují rozumné důvody zakládající pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zjištění. Pro prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti je zpravidla dostatečné vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacího listu daného rychloměru (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56, ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019-33, bod 20, ze dne 22. 7. 2020, č. j. 6 As 69/2020-33, body 10-11, ze dne 23. 6. 2022, č. j. 7 As 124/2020-32, body 15-16, či ze dne 13. 3. 2024, č. j. 6 As 194/2023-30, body 11-12). Ačkoliv vždy záleží na okolnostech každého jednotlivého případu, uvedená kombinace podkladů v zásadě poskytne dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům dle § 3 správního řádu, tedy aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

[18] Výše uvedené závěry rovněž korespondují i se svědeckou výpovědí zasahujícího policisty nprap. K., který popsal záznam z měření rychlosti laserovým měřicím přístrojem. Vozidlo je změřeno se záměrným křížem, následně se začne natáčet video, jehož posledním záběrem je menší fotografie vlevo na níž je čitelná i registrační značka. Jelikož s vozidlem byl udržován nepřetržitý vizuální kontakt, nemohlo být pochyb, že se jednalo stejné vozidlo.

[19] Nejvyšší správní soud již ve své judikatuře rovněž konstatoval, že policistu lze obecně považovat za nestranného a věrohodného svědka, neprokáže-li se v konkrétním případě opak. Není důvod se od těchto závěrů odchýlit ani v nynější věci. Policista zásadně nemá na věci ani na jejím výsledku jakýkoli osobní zájem, plní jen svou služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007-114, nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2025, č. j. 5 As 70/2025-22). O případy, kdy je možné pochybovat o věrohodnosti či nestrannosti policisty v pozici svědka, půjde zejména tehdy, pokud jsou ve výpovědích policistů rozpory, je-li hodnoceno jednání obtížně pozorovatelné pouhým okem, existují-li důkazy svědčící o policistově zaujatosti vůči osobě obviněného, pokud je policista hodnocen či odměňován podle toho, s jakou úspěšností se mu daří dosahovat postihu osob za přestupky, nebo v případě šikanózního postupu policisty, který spočívá v provádění přehnaně horlivé a rozsáhlé kontroly, aniž by k tomu byl rozumný důvod (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011,

pokračování

č. j. 7 As 83/2010-63, či ze dne 16. 5. 2019, č. j. 1 As 66/2018-34). V nyní posuzované věci nrap. K. vykonával pouze svou služební povinnost, přičemž nebyl prokázán žádný důvod, proč by nebylo možné ho považovat za nestranného svědka posuzovaného jednání stěžovatele (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2013, č. j. 6 As 22/2013-27, a ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007-114). Z ničeho nelze dovodit, že by daný policista měl vůči stěžovateli postupovat zaujatě, šikanózně či přehnaně horlivě. Ani stěžovatel v průběhu správního řízení žádné takové skutečnosti nenamítal.

[20] Nejvyšší správní soud konstatuje, že rychlost stěžovatelova vozidla byla měřena certifikovaným rychloměrem, v souladu s návodem k obsluze měřícího zařízení a osobou na jeho obsluhu proškolenou. Byly tedy splněny podmínky, jak už bylo odůvodněno výše, aby výstup z měřícího zařízení byl považován za správný.

[21] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že se krajský soud přezkoumatelným způsobem vypořádal s pro věc relevantními námitkami stěžovatele v žalobě, při posouzení věci se nijak neodchýlil od judikatury kasačního soudu a nedopustil se ani hrubého pochybení při výkladu hmotného či procesního práva. Kasační stížnost proto Nejvyšší správní soud odmítl jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s.

[22] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Při rozhodování o nákladech řízení Nejvyšší správní soud vycházel z usnesení svého rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, podle něhož je odmítnutí kasační stížnosti pro její nepřijatelnost, na rozdíl od jiných případů odmítnutí kasační stížnosti, druhem zjednodušeného meritorního přezkumu napadeného rozhodnutí krajského soudu. Žalovanému, jemuž by dle pravidla úspěchu náhrada nákladů řízení náležela, žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 7. května 2026

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu